

آزمایش ۵)

امید خباز قانع ۹۹۳۱۰۱۸ – محمدمهدی نظری ۹۹۳۱۰۶۱

قسمت اول)

به این صورت که برای محاسبه زمان طول کشیده برای اجرای برنامه را به این صورت حساب میکنیم که ساعت شروع برنامه start و پایان end را با استفاده از clock() میگیریم و duration برنامه را حساب میکنیم.

بقیه هم طبق الگوریتمی که گفته شده است و با توجه به تعداد نمونه هایی که داریم size مربوط به آرایه hist را تغییر و همچنین تعداد تکرار حلقه بیرونی را نیز تغییر داده و در هر مورد duration را حساب میکنیم.

```
Demu > C RandNumber.c
1  #include <stdio.h>
2  #include<stdlib.h>
3  #include<time.h>
4  int main(){
5      clock_t start, end;
6      double duration;
7      start = clock();
8
9      int hist[5000];
10     for(int i = 0; i<5000; i++)
11     {
12         int counter = 0;
13         for(int j = 0; j<12; j++)
14         {
15             int r1 = rand();
16             float r = ((float)rand())/((float)(RAND_MAX)) * 100;
17             // printf("%f\n",r);
18             if(r >= 49)
19             {
20                 counter++;
21             }
22             else
23             {
24                 counter--;
25             }
26         }
27         hist[i] = counter;
28         // printf("%d\n",counter);
29     }
30     end = clock();
31     duration = ((double)(end - start))/CLOCKS_PER_SEC;
32
33     printf("time spent: %f \n", duration);
34     return 0;
35 }
36
```

خروجی اول ۵۰۰۰۰۰ و دومی ۵۰۰۰۰ و سومی ۵۰۰۰ است:

```
root@7e13ce0f06d0:/Demu# gcc RandNumber.c -o RandNumber
root@7e13ce0f06d0:/Demu# ./RandNumber
time spent: 0.193598
root@7e13ce0f06d0:/Demu# gcc RandNumber.c -o RandNumber
root@7e13ce0f06d0:/Demu# ./RandNumber
time spent: 0.024537
root@7e13ce0f06d0:/Demu# gcc RandNumber.c -o RandNumber
root@7e13ce0f06d0:/Demu# ./RandNumber
time spent: 0.003318
root@7e13ce0f06d0:/Demu#
```

بخش ۲)

```
mmnazari@MMNazari1380: ~/Desktop/OSLab05
mmnazari@MMNazari1380:~/Desktop/OSLab05$ gcc multi.c -o multi
mmnazari@MMNazari1380:~/Desktop/OSLab05$ ./multi
iterations :5000
decrease number :10
[0]
[1]
[2]
[3]
*****[4]
[5]
*****[6]
[7]
*****[8]
[9]
*****[10]
[11]
*****[12]
[13]
*****[14]
[15]
*****[16]
[17]
*****[18]
[19]
*****[20]
[21]
[22]
[23]
[24]
Time : 0.003680mmnazari@MMNazari1380:~/Desktop/OSLab05$
```

```
mmnazari@MMNazari1380:~/Desktop/OSLab05$ ./multi
iterations :50000
decrease number :100
[0]
[1]
*[2]
[3]
*****[4]
[5]
*****[6]
[7]
*****[8]
[9]
*****[10]
[11]
*****[12]
[13]
*****[14]
[15]
*****[16]
[17]
*****[18]
[19]
*****[20]
[21]
**[22]
[23]
[24]
Time : 0.002676mmnazari@MMNazari1380:~/Desktop/OSLab05$
```

```

[24]
Time : 0.002676mmnazari@MMNazari1380:~/Desktop/OSLab05$ ./multi
iterations :500000
decrease number :1000
[0]
[1]
*[2]
[3]
*****[4]
[5]
*****[6]
[7]
*****[8]
[9]
*****
*****[10]
[11]
*****
*****[12]
[13]
*****
*****[14]
[15]
*****[16]
[17]
*****[18]
[19]
*****[20]
[21]
**[22]
[23]
[24]
Time : 0.002962mmnazari@MMNazari1380:~/Desktop/OSLab05$

```

۵۰۰۰۰	۵۰۰۰	۵۰۰	تعداد نمونه
2.96 ms	2.67 ms	3.68 ms	زمان اجرا

در این حالت ۵ پردازش ساخته شده و تعداد عملیات های ورودی را تقسیم بر ۵ کردم که می شود تعداد عملیاتی که یک پردازش باید انجام بدهد و به این شکل هر پردازش ۱/۵ تعداد کل عملیات ها را انجام می دهد . (هر پردازش بعد از اینکه هر پردازش محاسبات را انجام داد تمام می شود و در نهایت پردازش main رسم نمودار را انجام می دهد

برای ارتباط بین پردازش ها هم از روش حافظه مشترک استفاده شده است یعنی یک آرایه ۲۵ تایی در یک حافظه مشترک تعریف شده است که پردازش های مختلف می توانند در آن مقادیر را بنویسند.

برای اینکه از نظر شکلی بتوان در یک صفحه دید و مناسب باشد یک عدد را ورودی گرفتیم و تعداد ستاره های چاپی را بر آن تقسیم کردم که تعداد کمی کمتر بشود که از نظر ظاهری بهتر باشد.

بخش ۳ (

حالت مسابقه به حالتی گفته می شود که مثل یک مقدار بین دو پردازش مختلف مشترک است و هر دو می توانند آن را بخوانند و بنویسند .

حال با توجه به اینکه ترتیب ثابتی برای اجرای پردازش های تولید شده وجود ندارد پس هر کدام می توانند زودتر یا دیرتر مقادیر خود را بنویسند و یا بخوانند و در نتیجه خروجی برای چند بار اجرا لزوماً یکی نیست و نتایج مختلفی (با توجه به ترتیب اجرای پردازش ها) ممکن است به وجود بیاید . به این وضعیت حالت مسابقه می گویند

. در این مثال حالت مسابقه وجود دارد . مثل در این مثال ممکن است مقدار یک خانه زیاد شود و بعد کم بشود یا دو بار زیاد شود و منظور این است که در `hist[counter + 12]` حالت `race` ممکن است وجود داشته باشد . البته چون در این مثال کل ما در حال استفاده از اعداد تصادفی هستیم این حالت مسابقه تاثیر نامطلوبی در نتیجه کار ما ندارد . برای جلوگیری از این روش می توان از سمافور استفاده کرد به این شکل که باید برای هر یک از ۲۵ خانه یک سمافور تعریف کرد که متغیری از جنس `sem_t` است که مقدار آن باید ۱ باشد تا وقتی که یک پردازش در حال نوشتن یا خواندن است و با آن خانه کار دارد مقدار سمافور ۰ می شود و این باعث می شود که دیگران نتوانند از آن خانه استفاده بکنند (وقتی کار تمام می شود مقدار دوباره ۱ می شود تا به دیگران اجازه استفاده داده بشود) و در ادامه به کمک دستور های زیر می توانیم از حالت مسابقه جلوگیری کنیم . (به کمک `sem_init()` می توانیم مقایر اولیه را برای سمافور ها قرار دهیم)

```
sem_wait(&sems[counter + 12]);
```

```
hist[counter + 12] += 1;
```

```
sem_post(&sems[counter + 12]);
```

به کمک دو دستور اضافه شده در بالا می توان جلوی حالت مسابقه را گرفت.

بخش ۴)

500000	50000	5000	تعداد نمونه
+190.59 ms	+21.86 ms	-0.37 ms	افزایش سرعت (اختلاف زمان)